

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Davida Rause, Ph.D. a soudců Mgr. Kateřiny Kopečkové, Ph.D. a Mgr. Petra Šebka v právní věci žalobce: **AVIKO, spol. s r.o.**, se sídlem Brno, Chrpová 521/45, zastoupeného Mgr. Jiřím Hladíkem, advokátem se sídlem Brno, 28. října 1898/9, proti žalovanému: **Krajský úřad Jihomoravského kraje**, se sídlem Brno, Žerotínovo náměstí 3, o žalobě proti rozhodnutí Krajského úřadu Jihomoravského kraje, Odboru správního, ze dne 12.12.2014, č.j. JMK 132851/2014,

t a k t o :

- I. Žaloba **se zamítá**.
- II. Žalobce **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **se** náhrada nákladů **nepřiznává**.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se žalobou adresovanou zdejšímu soudu domáhá zrušení rozhodnutí Krajského úřadu Jihomoravského kraje, Odboru správního, ze dne 12.12.2014,

č.j. JMK 132851/2014, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí Magistrátu města Brna, Živnostenského úřadu města Brna, ze dne 20.10.2014, č.j. MMB/0409128/2014. Žalobce se podanou žalobou domáhá zrušení i výše uvedeného prvostupňového rozhodnutí.

I. Podstata věci

Dne 11.4.2014 zahájil Živnostenský úřad města Brna (dále jen „prvostupňový orgán“) kontrolu předložením pověření ke kontrole povinné osobě (zaměstnanci žalobce) v souladu s § 5 odst. 2 písm. a) zákona č. 255/2012 Sb., o kontrole (kontrolní řád), (dále jen „kontrolní řád“), a to v místě provozovny žalobce na adrese Bidláky 837/20, Brno. Předmětem kontroly bylo plnění povinností stanovených zákonem č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), (dále jen „živnostenský zákon“), ustanoveními zvláštních právních předpisů vztahujících se na živnostenské podnikání, poskytování služeb podle § 69a živnostenského zákona a podmínek provozování živnosti uložených v rozhodnutí o udělení koncese dle § 60a odst. 1 živnostenského zákona.

V rámci kontroly na místě si prvostupňový orgán vyžádal od žalobce k nahlédnutí faktury za prodej zboží na základě § 31 odst. 3 živnostenského zákona. Z předložených dokumentů vyplynulo, že žalobce kromě prodeje podlahového materiálu fakturuje rovněž i montáž podlah, ačkoliv neměl k této činnosti živnostenské oprávnění. S ohledem na vyjádření jednatele žalobce, že v místě provozovny nejsou k dispozici všechny dokumenty požadované prvostupňovým orgánem, vyzval prvostupňový orgán žalobce přípisem ze dne 21.5.2014 nazvaným „Oznámení o pokračování kontroly“ k poskytnutí součinnosti a k předložení konkrétně uvedených dokumentů na dodatečném kontrolním šetření. Požadoval zejména „1) Nájemní smlouvy na vzorkovnu Střešovická 28, Praha; 2) Podnikatel předloží všechny objednávky, smlouvy a faktury za rok 2013 a 2014, ve kterých je montáž podlah; 3) Podnikatel předloží sjetinu nebo doklad o přepravě, ve které bude vyúčtována od subdodavatele doprava z faktury č. FVB 14/05279 ze dne 4.4.2014, č. FVB 140105 ze dne 8.4.2014, č. FVB 140092 ze dne 2.4.2014. Současně doloží jmenované faktury“.

Dne 10.7.2014 proběhlo v sídle prvostupňového orgánu kontrolní šetření, jehož se za žalobce zúčastnil jeho zmocněnec, Mgr. Jiří Hladík, advokát (dále jen „zástupce žalobce“). Zástupce žalobce během jednání opakovaně zpochybnil řádné zahájení kontroly, jakož i oprávnění prvostupňového orgánu požadovat předmětné dokumenty, které navíc nedoložil. Na závěr předmětného kontrolního šetření odmítl zástupce žalobce podepsat protokol o jeho průběhu s odůvodněním, že jsou v něm uvedeny jiné skutečnosti, než byly v rámci tohoto kontrolního šetření reálně řečeny.

Dne 7.8.2014 vydal prvostupňový orgán příkaz č.j. MMB/0313419/2014, kterým uložil žalobci v souladu s § 16 odst. 2 kontrolního řádu pokutu ve výši

10 000 Kč za spáchání správního deliktu podle § 16 odst. 1 písm. a) kontrolního řádu, kterého se žalobce dopustil tím, že jako kontrolovaná osoba v rozporu s § 10 odst. 2 kontrolního řádu nevytvořil podmínky pro výkon kontroly, neumožnil kontrolujícímu výkon jeho oprávnění stanovených tímto zákonem a neposkytl k tomu potřebnou součinnost. Vzhledem ke skutečnosti, že proti tomuto příkazu podal žalobce včas odpor, bylo ve věci zahájeno řízení o správním deliktu. Dne 20.10.2014 pak prvostupňový orgán vydal rozhodnutí č.j. MMB/0409128/2014, v němž rozhodl shodně jako v právě popsáném příkazu (uložil žalobci pokutu 10 000 Kč za spáchání správního deliktu podle § 16 odst. 1 písm. a/ kontrolního řádu, kterého se žalobce dopustil tím, že jako kontrolovaná osoba v rozporu s § 10 odst. 2 kontrolního řádu, nevytvořil podmínky pro výkon kontroly, neumožnil kontrolujícímu výkon jeho oprávnění stanovených tímto zákonem a neposkytl k tomu potřebnou součinnost, neboť dne 10.7.2014 během kontrolního šetření nepředložil konkrétní dokumenty požadované v oznámení o pokračování kontroly ze dne 21.5.2014).

Proti tomu podal žalobce odvolání, které žalovaný rozhodnutím ze dne 12.12.2014, č.j. JMK 132851/2014, zamítl podle § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“).

Proti tomuto postupu žalovaného brojí žalobce podanou žalobou.

II. Shrnutí argumentace žalobce

Žalobce je přesvědčen, že jak prvostupňový orgán, tak i žalovaný nezjistili řádně skutkový stav věci. Žalobce uvádí, že prvostupňový orgán pro účely svého rozhodování vycházel z jediného důkazu, kterým byl protokol o průběhu kontrolního šetření ze dne 10.7.2014 (dále jen „protokol“). Z předmětného protokolu je patrné, že tento protokol zástupce žalobce odmítl podepsat s odůvodněním, že má k jeho obsahu (konkrétně k bodu 3) námitky, neboť dle jeho slov neodpovídá tomu, co bylo uváděno. Nadto dodává, že kontrolní orgán odmítl jím namítané nesrovnalosti v protokolu opravit.

Žalobce je toho názoru, že bylo povinností prvostupňového orgánu vypořádat se s námitkou spočívající v popření pravdivosti protokolu, neboť byl jediným podkladem pro vydání rozhodnutí prvostupňového orgánu ve věci. Dle žalobce mělo být analogicky rozhodnuto podle § 13 kontrolního řádu o námitkách proti kontrolnímu zjištění uvedenému ve zpochybňovaném bodě 3 protokolu. Žalobce má za to, že prvostupňový orgán a potažmo ani žalovaný nemohli rozhodnout ve věci, jestliže ze spisu nevyplývá jediný důkaz, který by svědčil skutkovým závěrům uvedeným v napadených rozhodnutích. Rovněž nelze mít za prokázanou skutečnost, která je zachycena na listině, jejíž obsah je výlučně v dispozici osoby, která ji vyhotovuje. Žalobce se domnívá, že k tomu, aby bylo prokázáno neposkytnutí součinnosti ze strany jeho zástupce, měly být provedeny důkazy výsledky osob přítomných při sepisování protokolu. Žalobce však nebyl vyrozuměn o tom, zda byly

prováděny nějaké důkazy k prokázání skutečností obsažených v kontrolním protokolu. Ani v odůvodnění napadených rozhodnutí nejsou uvedeny jiné podklady pro jejich vydání.

Žalobce na svém procesním postoji setrval po celou dobu řízení před zdejším soudem a z výše uvedených důvodů se domáhá zrušení jak napadeného rozhodnutí, tak jemu předcházejícího rozhodnutí prvostupňového orgánu.

III. Shrnutí argumentace žalovaného

Žalovaný předně konstatuje, že živnostenská kontrola žalobce, zahájená dne 11.4.2014 prvostupňovým orgánem, dosud nebyla ukončena, a to s ohledem na obstrukční jednání žalobce, potažmo jeho zmocněnce. Dále odkazuje na text napadeného rozhodnutí, v němž se důsledně vypořádal se všemi námitkami uvedenými žalobcem v odvolání proti rozhodnutí prvostupňového orgánu.

Dle názoru žalovaného ze spisové dokumentace vyplývá, že předmětná kontrola žalobce byla řádně zahájena a žalobce byl patřičně vyzván k poskytnutí součinnosti, což však neučinil. Vzhledem k obstrukčnímu jednání zmocněnce žalobce nemohla být kontrola řádně dokončena, a nebylo tedy rovněž možné vyhotovit protokol o kontrole, jakožto výsledný dokument kontrolního procesu. Prvostupňový orgán neučinil žádné kontrolní zjištění ve věci samé, jak dovozuje žalobce. Prvostupňový orgán sepsal protokol o dílčím kontrolním šetření ze dne 10.7.2014, č.j. MMB/0282351/2014, ve smyslu § 18 správního řádu, v němž zaznamenal jeho průběh. Spolu s tímto protokolem pořídil prvostupňový orgán o celém průběhu jednání rovněž zvukový záznam, který dle názoru žalovaného dokladuje, že prvostupňový orgán řádně zjistil skutkový stav a danou věc správně posoudil.

S ohledem na výše uvedené žalovaný navrhuje žalobu zamítnout. Žalovaný na svém procesním stanovisku setrval po celou dobu řízení před zdejším soudem.

IV. Posouzení věci

Žaloba byla podána včas (§ 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s.ř.s.“), osobou k tomu oprávněnou (§ 65 odst. 1 s.ř.s.). Žaloba je přípustná (zejména § 65, § 68 a § 70 s.ř.s.).

Rozsah přezkumu soudu byl ve vztahu k napadenému rozhodnutí žalovaného podle § 75 odst. 2 věty první s.ř.s. zásadně vymezen uplatněnými žalobními body.

Žaloba není důvodná (§ 78 odst. 7 s.ř.s.).

V posuzované věci je stěžejní zodpovězení otázky, zda došlo ze strany správních orgánů k řádnému a úplnému zjištění skutkového stavu, které by je

opravňovalo k uložení pokuty za neposkytnutí součinnosti žalobcem (resp. jeho zástupcem) při kontrole.

Podle § 10 odst. 2 kontrolního řádu je kontrolovaná osoba povinna vytvořit podmínky pro výkon kontroly, umožnit kontrolujícímu výkon jeho oprávnění stanovených tímto zákonem a poskytovat k tomu potřebnou součinnost a podat ve lhůtě určené kontrolujícím písemnou zprávu o odstranění nebo prevenci nedostatků zjištěných kontrolou, pokud o to kontrolující požádá.

Z uvedeného ustanovení je patrné, že povinnosti kontrolované osoby jsou zákonodárcem záměrně rozděleny do několika kategorií. Pod pojmem vytvoření podmínek pro výkon kontroly si lze představit zejména poskytnutí elementárních časových a prostorových podmínek tak, aby kontrola mohla proběhnout. Podstatou povinnosti umožnit výkon kontrolních oprávnění kontrolujícího je určitým způsobem strpět kontrolní činnost oprávněného orgánu, respektive takové činnosti nebránit. Poskytnutí součinnosti k umožnění výkonu kontrolních oprávnění kontrolujících v sobě zahrnuje rovněž aktivní jednání ze strany kontrolované osoby. Například v případě vyžádání dokumentů týkajících se předmětu kontroly kontrolujícím orgánem je kontrolovaná osoba nejen povinna vydání těchto materiálů nebránit (tedy jej umožnit), nýbrž je povinna tyto rovněž vyhledat a následně předat (poskytnout součinnost k jejich vydání).

Ze správního spisu plyne, že žalobce byl prvostupňovým orgánem vyrozuměn o pokračování kontroly, a to přípisem nazvaným „Oznámení o pokračování kontroly“ ze dne 21.5.2014, č.j. MMB/0208993/2014, který mu byl doručen 26.5.2014. V tomto přípisu byl vyzván k předložení konkrétních dokumentů zachycujících jeho podnikatelskou činnost ve stanoveném termínu. Při jednání dne 10.7.2014 (dále jen „kontrolní šetření“) však žalobce požadované dokumenty nedoložil. Ze správního spisu, resp. ze zvukového záznamu pořízeného na kontrolním šetření (dále jen „zvukový záznam“), jednoznačně vyplývá, že zástupce žalobce, který se jednání za žalobce účastnil, prvostupňovému orgánu slíbil dodat požadované doklady, a to do 7 dní. Z předmětného protokolu dále vyplývá, že v žalobcem zpochybňovaném bodu 3 je uvedeno, že „*podnikatel k pokračování kontroly nedoložil dokumenty požadované v bodu 3) Oznámení o pokračování kontroly. Zástupce se zavázal, že tak doklady o této činnosti doloží poštou do 7 dnů*“. Tuto skutečnost na závěr kontrolního šetření zástupce žalobce dementoval, a to s odůvodněním, že uvedené neodpovídá tomu, co bylo k této části řečeno, a odmítl protokol podepsat.

Z přiloženého zvukového záznamu je však zřejmé, že zástupce žalobce k bodu 3 (dokladu o přepravě) při kontrolním šetření prvně doslova uvedl, že „*takže Vám doložím taky do sedmi dnů*“. Žalobcova námitka popření pravdivosti protokolu, resp. že kontrolní orgán zaznamenal v bodě 3 nepravdivé údaje, se tak nezakládá na pravdě.

Bez ohledu na právě uvedené je třeba zdůraznit, žalobce byl k předložení požadovaných dokumentů prvostupňovým orgánem řádně vyzván již v oznámení o pokračování kontroly ze dne 21.5.2014, zástupce žalobce však žádný z dokumentů při jednání dne 10.7.2014 nepředložil. Jak plyne z výroku prvostupňového rozhodnutí, právě neuposlechnutí výzvy obsažené v oznámení o pokračování kontroly ze dne 21.5.2014 je považováno za neposkytnutí součinnosti. Na obsah protokolu tak lze nahlížet toliko jako na opakovanou výzvu k poskytnutí součinnosti. Jinak řečeno, i kdyby žalobce při jednání neslíbil požadované dokumenty předložit, předmětný delikt by spáchal, neboť k jeho spáchání došlo již tím, že neuposlechl výzvu k předložení požadovaných dokladů ze dne 21.5.2014.

Jednání zástupce žalobce, který se ke kontrolnímu šetření dostavil bez vyžádaných dříve specifikovaných dokumentů, které se následně zavázal dodat prvostupňovému orgánu poštou, což obratem opět popřel a dokumenty bez udání důvodu nedodal, je dle názoru zdejšího soudu vedeno záměrem zdržovat, prodlužovat či mást průběh samotné kontroly. Tímto účelově obstrukčním jednáním žalobce vědomě porušil svoji povinnost poskytnout kontrolnímu orgánu součinnost, za což mu v souladu s příslušnými ustanoveními kontrolního řádu lze uložit pokutu v souladu s § 16 odst. 1 písm. a) kontrolního řádu.

Tvrzení žalobce, že o námitce proti protokolu spočívající v jeho nepravdivosti mělo být rozhodnuto dle § 18 odst. 5 správního řádu, je irelevantní, neboť i za předpokladu, že by se prvostupňový orgán ztotožnil s obsahem žalobcových poznámek v protokolu uvedených, nejednalo by se o opravu zřejmých nesprávností. Zároveň nebylo namístě opravovat protokol ani podle § 18 odst. 6 správního řádu, neboť zvukový záznam správnost protokolu potvrdil. Co se týká analogického použití § 13 kontrolního řádu k vyřízení námitek, tak sám žalobce v podané žalobě protokol explicitně označil za „běžný protokol o úkonu ve správním řízení ve smyslu § 18 správního řádu“, na který se ustanovení kontrolního řádu nevztahuje. I tuto námitku tedy zdejší soud vyhodnotil jako nedůvodnou.

Nelze se ztotožnit ani s názorem žalobce, že nebyly splněny podmínky pro to, aby mohl prvostupňový orgán rozhodnout ve věci, neboť ze spisu nevyplyvá žádný důkaz svědčící jeho skutkovým závěrům. Prvostupňový orgán využil svého práva zakotveného v § 18 odst. 1 správního řádu, větě druhé, a kromě protokolu z kontrolního šetření pořídil o jednání ze dne 10.7.2014 rovněž zvukový záznam. Zvukový záznam zcela srozumitelně zachycuje celý průběh jednání a stal se tak rovněž podkladem pro vydání napadeného rozhodnutí.

Smyslem a účelem zákonem aprobované možnosti správního orgánu pořizovat vedle písemného záznamu z ústního jednání (protokolu) zároveň záznam zvukový je co možná nejpresnější zdokumentování procesu ústního jednání tak, aby nemohlo dojít k následným rozporům ohledně průběhu projednávání věci. Zvukový záznam se

tak stává naprosto jednoznačným a prokazatelným vodítkem k objasnění případných sporů ohledně obsahu skutečností řešených při ústním jednání. Výše uvedené plně dopadá i na nyní posuzovaný případ.

K námitce žalobce, že nelze mít za prokázanou skutečnost, která je zachycena na listině, jež je výlučně v dispozici osoby, která ji vyhotovuje, zdejší soud připomíná, že předmětný protokol není jediným podkladem pro vydání napadeného rozhodnutí o uložení pokuty za správní delikt. Vedle tohoto protokolu jsou podkladem v této věci předmětný zvukový záznam, který nepochybně popisuje průběh předmětného ústního jednání, jakož i oznámení o pokračování kontroly ze dne 21.5.2014 spolu s doručenkou. Podkladem tedy není pouze protokol vyhotovený jednou osobou, jak namítá žalobce.

S ohledem na shora uvedené neobstojí ani námitka žalobce, že měly být provedeny důkazy výsledky všech osob přítomných při sepisování protokolu. Zdejší soud považuje provedení důkazu výsledky osob přítomných při sepisování protokolu za nadbytečné, neboť, jak bylo vysvětleno výše, součástí správního spisu je srozumitelný zvukový záznam z jednání, který dostatečně prokazuje jeho průběh.

Soud nepovažoval za potřebné dokazovat ani vyrozuměním Ministerstva průmyslu a obchodu ze dne 29.2.2016, jak požadoval žalovaný. Důvody, pro které ministerstvo neshledalo důvodným žalobcův podnět k zahájení přezkumného řízení ve věci rozhodnutí žalovaného ze dne 29.7.2015 (tj. rozhodnutí, které není předmětem přezkumu v této věci), jsou pro věc právě posuzovanou úplně nepodstatné.

V. Závěr

Soud tak neshledal žádný z uplatněných žalobních bodů důvodným. Nad rámec uplatněných žalobních bodů nezjistil žádnou další vadu, jež by atakovala zákonnost napadeného rozhodnutí a k níž by musel přihlížet z úřední povinnosti. Vzhledem k tomu soud žalobu je nedůvodnou zamítl podle § 78 odst. 7 s.ř.s.

VI. Náklady řízení

Soud rozhodl o nákladech řízení účastníků podle § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobce nebyl ve věci úspěšný, a proto mu nenáleží právo na náhradu nákladů řízení, to by náleželo procesně úspěšnému – žalovanému. Zdejší soud však nezjistil, že by žalovanému v souvislosti s řízením vznikly náklady přesahující rámec jeho běžné úřední činnosti, proto mu náhrada nákladů řízení nebyla přiznána.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 10.6.2016

Za správnost vyhotovení:
Romana Lipovská

David Raus, v.r.
předseda senátu